

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XIX. Sancti erunt Deo suo, & non polluent Nomen ejus. Levit. c. 21. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XIX.

§. I. Scriptura.

127. DeI MinIstrI, neCessarIò sanCtI, & pVrI.

Levit. c. 21. v. 6. *Sancti erunt DEO suo, & non polluent Nomen ejus.*

Quantam jam in veteris Testa-
menti Sacerdotibus, reliquis-
que Templi sui ministris puri-
tatem, ac Sanctitatem pientissimum
Numen desideraverit, vel ex eo abun-
dè colligitur, quòd ad servum suum
Moysen, hæc expressè fuerit locutus :
v. 6. & seq. *Sancti erunt DEO suo, & non polluent no-
men ejus; incensum enim Domini, & panes
DEI sui offerunt, & ideò Sancti erunt. Scor-
rum & vile prostibulum non ducet uxorem, nec
eam, quæ repudiata est à marito, quia conse-
cratus est DEO suo, & panes propositionis
offert. Sit ergò Sanctus, quia & ego Sanctus
sum Dominus, qui sanctifico vos. Et paulò
v. 17. post: Qui habuerit maculam, non offeret
panes DEO suo, nec accedet ad ministerium
ejus. Hoc tertio in eodem capite in-
culcat: Omnis, inquit, qui habuerit
v. 22. maculam, de semine Aaron sacerdotis, non
accedet offerre hostias Domino, nec panes
DEO suo: vescetur tamen panibus, qui of-
feruntur in sanctuario, ita duntaxat, ut intra
velum non ingrediatur, nec accedat ad Altare,
quia maculam habet, & contaminare non
debet sanctuarium meum. Hinc est, quòd
in pluribus Levitici capitibus, non pau-
ca de Ministrorum suorum necessariâ
sanctitate, ac purificationis ritibus di-
sponat.*

Quòd si summus ille Sanctitatis,
puritatisque amator, ab Aarone reli-
quisque materialis Sanctuarij, seu Tem-
pli sui ministris, jam tum tantam exi-
gebat sanctitatem, & tot ritus purifica-
tionis, quantam non etiam exiget San-
ctitatem, & puritatem, in Sacerdoti-
bus, & ministris, novi testamenti? cer-

tè conscientia talium Sacerdotum de-
bet esse purissima, integritas Ecclesia-
stici probata, sincerum cor, affectus
liber à cupiditate, lingua veridica,
oculus pudicus, manus innocens, ver-
bò, stolæ Ecclesiasticorum debent esse
mundissimæ, postquam *dealbaverunt eas* Apoc. 7.
v. 14.
in sanguine Agni. Imò audeo dicere,
Angelos debere esse sacerdotes, cum
& sacris in litteris, aliquoties Angelo-
rum titulo honorentur: Audiamus
Malachiam: *Labia, inquit, sacerdotis* c. 2. v. 7.
*custodient scientiam, & legem requirent, ex
ore ejus, quia Angelus Domini exercituum
est.* Sed cur Sacerdos Angelico hoc
vocabulo decoratur? fulgeat licet dig-
nitate hac Sacerdotali, tantoque orna-
tus munere, Angelicam transcendat
naturam, tamen naturâ hominem esse
quis negabit: quare ergo Angelus di-
citur? ideò certè, quia sicut Angeli à
naturâ dotem puritatis obtinuère, sic
Sacerdotes, ex suo munere, eandem
servent, necesse est, tanquam dotem
sacerdotio concessam. Accipe ele-
gantissima Chrysofomi verba, sic Sa-
cerdotum, Deique ministrorum dig-
nitatem extollentis: *Etenim Sacerdoti-
um ipsum in terrâ quidem peragitur, sed in re-
rum Cælestium classem, ordinemq; referendum
est: atque id meritiò quidem; quippe non
mortalis quisq; non Angelus, non Archange-
lus, non alia quævis creata potentia, sed ipse
Paracletus ordinem hujusmodi disposuit, qui
mortalibus hominibus etiam in carne manen-
tibus auctor fuit, ut Angelorum ministerium
animo conciperent. Idcirco necesse est, Sa-
cerdotem sic esse purum, ut si in ipsis Cælis col-
locatus, inter Cælestes illas Virtutes medius
staret.* Hæc Chrysofomus, ubi mul-
ta tangit, quæ puritatem sacerdotibus
commendant; Nam eos inter Cæles-
tes incolas annumerat, deinde à Spi-
ritu Sancto Sacerdotalem ordinem af-
ferit dispositum, tandem Angelorum
mi-

ministerium illis tribuit, ut vel ideò tanta eos puritate, ac Sanctitate, fulgere oporteat, ut inter ipsos Angelos sine rubore, stare possint.

Verùm, ad quid tam proluxa de ministrorum, ac Sacerdotum tum veteris, tum novi testamenti, necessariâ puritate Sermocinatio? dum immaculatam potiùs Virginis Deiparæ puritatē, è Sacris paginis eruere, ac in medium producere deberemus? sed hic ipse de necessariâ DEI ministrorum puritate discursus non parùm conducit, ad clarè exinde colligendam Virginis, non super homines tantùm quoscunq̃, sed super ipsos etiam Angelos, summam puritatem. Si enim Lex erat Divina: *Qui habuerit maculam, non offeret panes DEO suo, nec accedet ad ministerium ejus*: quomodò habuisse aliquandò maculam credenda erit illa, cui non tantùm licitum erat, accedere ad ministerium qualecunq̃, verùm etiam ad sumùm electa erat ministerium Maternitatis? si eò major puritas, ac mundities in Templi ministris requirebatur, quò quisque præstantius, Deoq̃ue vicinius gerebat officium: qualis obsecro necessaria fuerit puritas in eâ, quæ vel solo nomine, & officio excellentissimo genitricis Divinæ, inter omnes puras creaturas proximè DEO accessit? si non ministri tantùm DEI, verùm etiam universa, Divino cultui, & obsequijs deputata, e. g. Templum, vasa, vestes, &c. Sancta esse, hincq̃ue consecrari, ac benedici oportebat, quantò magis corpus illud, in quo Sanctus Sanctorum, æterna DEI Patris sapientia nedùm habitare, sed & carnis suæ substantiam ex eâ sumere, inque illâ universa, sive quæ in Cœlis, sive quæ in terris pacificare debebat, Sanctificari debuit? Certè haud dubitandum, eam in tantum homines, Angelosq̃ue puritate præcessisse, in quantum ad ipsum puritatis fontem viciniùs, ut mater, accesserat, nulliq̃ue unquam labi, nec actuali, nec originali, obnoxiam fuisse.

§. 2. *Authoritas.*

S. Bernardi In Vs senensis, Co- 128.
Lens pVraM à Labe.

1. *Fuit Beata Virgo sine Tyranno concupiscentia, peccati originalis, quia sine eo concepta est, sicut teste Salomone cant. 4. didicimus, qui ait: Tota pulchra es amica mea, & macula (scilicet originalis culpæ) non est in Te. Tom. 1. Serm. 53.*
2. *Oportuit enim, ut sic dicam, sæminam elevare ad quandam aequalitatem Divinam, per quandam quasi infinitatem perfectionum, & gratiarum, quam aequalitatem creatura nunquam experta est. Tom. 1. Serm. 61. a. 1. c. 12.*
3. *Utrum Beata Virgo fuerit concepta, in peccato originali? Ecclesia non damnat, sed magis pium est credere, quod non fuerit in peccato concepta, quàm credere, quod sit. Tom. 4. Serm. 48.*
4. *Non est credendum, quod ipse Filius DEI voluerit nasci ex Virgine, quæ esset maculata, ex aliquo peccato originali, imò credendum est, quod voluerit sumere carnem, ex carne purissimâ, & quod ejus mater fuerit plus, quàm Adam, & Eva, qui creati fuerunt, sine peccato originali. Serm. 49. post Pasc. c. 1.*
5. *Sanè DEUS æternus, sicut mirâ sapientiâ creavit omnia, sic benedictam suam Matrem talem condidit, & sanctificavit in tempore, qualem decebat habere suam gloriosissimam Majestatem. Serm. 51.*

§. 3. *Ratio.*

De peCCatIs, fest VM non 129.
agIt Vr.

ECclesia non celebrat, aut recolit Diem, vel tempus alicujus Sancti, in quo verum sit dicere: Beatus est immundus, aut infectus peccato originali, vel actuali. Ita quando celebrat Nativitatem Baptistæ, vel conversionem Pauli, jam verum est dicere, est Sanctus, est mundus à peccato. Tempus enim, aut diem peccati præteriti magis vult æternâ oblivione delere, juxta illud Job. c. 3. *Pereat Dies, in qua natus sum, & nox, in qua dictum est, conceptus est homo.* Ergò etiam, cum Ecclesia celebret Festum

Conceptionis B. Virginis, verum erit dicere: est Sancta, & munda Conceptio, ab omnî peccato, tam actuali, quàm originali.

§. 4. *Historia.*

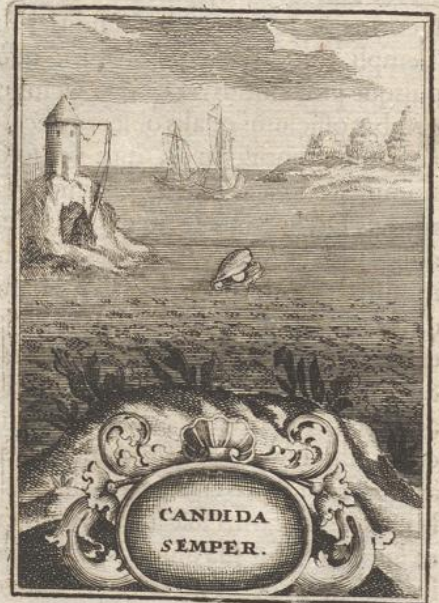
130. ADVLter, MIRE ab orCo
Liberat Vs.

Reverfurus ad oppidū suum, perpetrato paulò ante turpissimo adulterij flagitio, Pagi cujusdam Gallici Præbendarius, ad Sequanam Fluvium devenit, quem trajecturus, naviculam, quam fortè ibi offenderat, solus ascendit, Horasque Canonicas, quas die illâ, hucusque recitare distulerat, modò persolvere cogitat. Cùm ergo, naviculâ in ipso Fluminis medio constitutâ, Invitatorium diceret, quod aliud non erat, quàm *Ave MARIA gratia plena, Dominus tecum*, ob Festum, Virgini DEI parenti Sacrum, subito advolans horrenda infernalium Monstrorum turba, naviculam subvertit, atque suffocati in aquis animam, ad tartarea tormenta deduxit. Apparuit autem exultantibus de prædâ suâ dæmonibus Mater gratiæ MARIA, hiscè eos verbis interpellans: Ut quid mei Familiaris animam tam injustè affligitis? reponunt illi: Nostram quis neget animam, quæ capta est, in opere nostro? quibus MARIA: Bene est, si illius eam dicitis, cujus opera faciebat, scitote meam esse, quoniam Matutinas meas, cum eam peremistis, persolvebat. Dixit, & dæmonibus hinc inde aufugientibus, submersum de profundo fluminis eduxit, animamque ad ejus corpus revocavit, qui tam mirè ab orco liberatus, cognito, quod à Virgine Beatissimâ indignus acceperat, beneficio, statim pedibus ejus provolvitur, ac absterfo jam, per seriam contritionem, turpis adulterij flagitio, pro quo æternaliter jamjam damnandus fuisset, sic Eam alloquitur: ô Virgo gratiosissima! quid tibi pro tantis retribuam benefi-

cijs? atque plura dixisset, nisi copiosum lachrymarum profluvium vocem omnem interclusisset. Cui illa: Precorte, inquit, nè ampliùs in reatum adulterij, aut alterius peccati gravis prolabendo, conscientiam tuam commacules, ac Festivos mihi dies, qualis ad tuam salutem hodiernus fuit, specialissimè verò Diem purissimæ meæ Conceptioni solennem, non peccando violes, sed jugi potiùs devotione venerari nè intermittas. Quibus dictis, ipso vidente, ad superna conscendens evanuit, ille verò, vitam amplexus eremiticam, quid sibi acciderit, pluribus enarravit, ex quo ingens, apud complures, ergà Virginis illibatæ Conceptionem, crevit devotio. *Messireth in hortulo Reginae Serm. 9. litt. E.*

§. 5. *Symbolum.*

Margarita, In Vtero, CanDens, 131.
aC pVra.

Intra uterum pretiosa laeset Gangerica gemma.

Ipsa in conchili candida, pura simul.

Intra uterum, primo instanti, quam gratia mater
Concepit, pariter candida Virgo fuit.

Inventa autem una pretiosa Margarita, abijt, &c.
Math. c. 13. v. 46.

Ann
gratia

§. 6.

§. 6. *Antiquitas.*

132. In tInCtore eIVs pVrpVræ, qVâ
reX oLIM VestlenDVs, re-
qVirebatVr pVrItas.

Cassiodorus l. 2. *variar. Epist. recen-*
set, Theodoricum, antehac
Gothorum, deinde ab extincto tum
temporis Romano Imperio, pri-
mum Regem Romanorum, sub capi-
tis pœnâ statuisse, ut totis in id viri-
bus, & conatu possibili incumbere-
tur, ne Purpura illa, quâ Regium
aliquando Corpus contegendum, ac
vestiendum esset, ab alio, quàm à
mundo, castoquæ tinctore contrecta-
retur. Hæc nimirum erant ipsissima
Regis verba: Si in illis rubicundis fon-
tibus albensis comas serici doctus moderator
intinxerit, habere debet corporis purissi-
mam castitatem, quia talium rerum secreta
dicuntur refugere immunda. Et sanè,
experientiâ magistrâ, esto, pulcherri-
mâ rubeat ebrietate lana, contactu
tamen impudici magistri, lætior
color deflorescit, ac vivacior habi-
tus, afflatu feedo marcescens, emori-
tur. Hæc nimirum innata conchy-
lijs proprietas, ut omnem immundi-
tiam tanquàm venenum, penitus ex-
horreant, hoc jucundum purpuræ
munus, quòd non nisi castas admit-
tat manus, ijsquæ gaudeat, ubi au-
tem se tangi immundè senserit, illi-
cò sese contrahat, si denique vene-
reis violetur manibus, prorsus emori-
atur.

Porro, si Theodoricus, Rex ille
Barbarus, Purpuram, Regale decus,

quo vestiendus erat, voluit, mundis,
purisque manibus, & corpore non
incasto sibi elaborari. An Filius
DEI, Rex Regum, Fons puritatis,
patietur, corpus suum contegi im-
purâ, & quondam violatâ per ori-
ginale peccatum purpurâ? an Filius
DEI circumferet, & adorandum
in omnes æternitates habitum osten-
tabit, quo velut suo aliquando spo-
lio, dæmon posset gloriari? Non-
nè Corpus Christi est Sacra illa Pur-
pura, quam tinxit Mater Sanctissi-
ma, quâ Verbum DEI indutum est,
dum *Verbum caro factum est, & habitavit*
in nobis Jo. 1. ? si ergo serici moder-
atori singularis ad eò præcipitur
munditia, quia secreta, & latens mu-
ricis indoles horret immunda: quo-
modò non etiam moderatrix, imò
& fabricatrix corporis Christi, om-
nem deposcat puritatis fontem? absit
proinde à nobis, Divino Filio, pur-
puram, immundæ peccatricis quon-
dam manibus contextam, & vitiatò
labi murice imbutam consignare!
utpote, qui purpuram hanc Virgi-
neam ad eò semper conservavit im-
maculatam, nè, vel ad momentum,
manu pollutâ prophanari posset.

§. 7. *Anagramma.*

PVra DEIpara, à MaCVLâ
aLIena.

133.

A Maculâ Tu remota es, pia mundi Regina!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

* *
*

De